

Vulpea și măgarul

Alecu Donici

- Mintiosule! de unde vii?
O vulpe pe măgar văzând l-au întrebat.
- Drept de la leu, de vrei să știi;
Am fost să-l văd și m-am mirat
Cum au slăbit de tare;
Bătrân, neputincios: îți pare
O fiară foarte de nimică

Acel ce când zbiera,
Tot codrul tremura,
Iar eu muream de frică.
Acum însă mai toți,
Cu coarne și cu colți,
Cum pot îl dojenesc
Și frica-i răsplătesc.

- Dar tu, eu socotesc că nu-i fi îndrăznit
De leu să te atingi? lui vulpea au vorbit.

- Așa! măgarul i-au răspuns.
Ba cred că l-au pătruns
Pereche de copite
De mine lui zvârlite.

Și sufletele mici asemenea urmează,
Când pe acei căzuți din slavă împilează.